

ISPOD ORLOVOG KAMENA

Majci

Kad je majka ostarila, onemoćala,
posle svakog kupanja tražila je
da joj samo ja sečem nokte –
najpre na prstima obe ruke,
a potom na sustalim nogama.
Ona je sve vreme samo ćutala
i žmureći zagledana u sebe
kao da je letela nebeskim svodom
usplamsalih dalekih galaksija.
Na kraju bi duboko uzdahnula
i nije dala da posečene nokte
prospem, da ih bacim u đubre.
„Idi ostavi ih ispod Orlovog kamena”,
rekla bi tiho kao šuštavi vetar,
kao da svetu tajnu poverava.
„Nek niknu čkalj, kupine i šipak”,
govorila je. „Da niko ne priđe
gnezdu orlušice
s nemoćnim krilima, s tupim kandžama,
s odavno odletelim ptićima!”

TI SI NAJBOLJE ZNAO

*Ne postoji ptica koja je
propevala u tuđoj domovini*
Ante Popovski

Kada se radi o pevanju
onog što uvek samo dolazi
iznutra izvire i s lakoćom
namah ispuni ceo prostor
milozvučnim širokim vokalima
čistim odabranim jedrim rečima
svim stavljenim na svoje mesto
u misaonoj niski koja baca zrak

čak i na najtamnije delove
 minulih mračnih vekova
 ali i na još neorošenu
 kapima svetlosti budućnosti
 jedino si Ti najbolje znao
 da samo u svojoj domovini
 ptica može istinski da peva
 ne čeznući za letom pod tuđim nebom!

POLIFEMOV GNEV

Je l' te prokleše
 podzemna bića
 zli duhovi
 i strašni demoni
 da samo jednim okom
 vidiš svet
 da osim mlečnobelu Galateju
 sve mrziš
 mračne i nagonske sile
 vulkanski izbacuješ
 na sve što priđe
 tvojoj pećini?

Jesi li načinio kobnu grešku
 dok si kovao munje
 nebeskim bogovima
 te su ti sada sve stene malo
 dok ih neviđeno bacaš
 na sve što plovi morem
 i leti nebom?

Ne gledaj u morsku pučinu
 u vedrom sutonu:
 Odisej će s druge strane stići
 da ti oduzme vid
 da te oslobodi gneva!

UMORNE OČI

Nečim čistim skrivenim
zakopanim u dubinu
leče se umorne oči
vraća vid
rađa novi prostor
pred pogledom
da opet sine munja
umesto bisera
da kap rose
uđe u školjku!

Pred umornim očima
razliva se tmina
talasa se crni pokrivač
kao pred pogledom
usamljenog isposnika
posle dugog i upornog
gledanja u sunce!

RAZAPINJANJE REČI

(Na početku beše reč)

Sve beše stvoreno
i reč uđe u čoveka
dobi oblik, dobi boju
dobi dom!

I umesto da prolepša
i probudi glas
u snu prevari dušu
da napusti telo!

Onda dođe krst
i poče razapinjanje
Reči!

(S makedonskog preveo Risto Vasilevski)